

Lubjakivi ja dolomiit

Looduslike ehitusmaterjalidega on Eesti piisavalt varustatud. Puuduvad küll eriti kõrgekvaliteedilised toormed, kuid olemasolevaist kasutatakse paasi (lubjakivi, dolomiit ja mergel), kruusa, liiva, savi ja graniiti.

Paekivi ehk paas on karbonaatsete kivimite – lubjakivi, dolomiidi ja mergli üldnimetus. Need on iidse merepõhja setendid, mis üsna pea pärast ladestumist tsementeeriti lubiainega, kemo- või biogeensel teel samas basseinis sadestunud karbonaattühendiga. Tavalisim pae erim on lubjakivi, mille peamiseks mineraaliks on kaltsiit (CaCO_3). Looduses esineb lubjakivis lisanditena saviosakesi, glaukoniiti ja liiva. Lisanditest oleneb lubjakivi värvus, mis võib varieeruda valgest või kollakashallist kuni rohekani. Enamik dolomiite on tekkinud lubjakivi dolomiidistumisel, mille käigus kaltsiit on asendunud settesiseste protsesside toimel kaltsium-magneesiumi kaksiksoola – dolomiidiga ($\text{CaMg}[\text{CO}_3]$). Puhas dolomiit on looduses haruldasem, kui dolomiidistunud lubjakivi.

Lubjakivi

Killustiku valmistamine Kalana karjääris

Väike-Pakri pangalt allavarisenud
lubjakivi plokid

Orgita dolomiidist raidkuju
Suurel Rannaväral Tallinnas